

'EMDR is in België 'pluralistischer''

Door Iva Bicanic

In de rubriek 'EMDR over de grens' staat een EMDR beroepsvereniging buiten Nederland centraal. Ludwig Cornil is klinisch psycholoog en voorzitter van EMDR België. Nadat hij twintig jaar werkte in een Algemeen Ziekenhuis, is hij sinds enkele jaren volledig werkzaam in zijn eigen praktijk en het opleidingscentrum Integrativa. Bovendien is Cornil al vijftien jaar nauw betrokken bij de inbedding van EMDR in België.

Hoe bent u in aanraking gekomen met EMDR?

"In 1997 kreeg ik in het ziekenhuis een patiënt met PTSS in behandeling. Hij had een ontploffing meegemaakt en voelde zijn lichaam anderhalf jaar na het ongeluk nog steeds branden. Mijn hypnotische vaardigheden bleken bij deze patiënt niet sterk genoeg. In dezelfde tijd las ik Shapiro's beroemde artikel over EMDR. Ik geloofde niet dat EMDR kon werken en legde het artikel weg. Maar na drie maanden behandelen zonder succes, pakte ik het artikel toch weer op. Wat als het waar zou zijn? Ik voelde me verplicht meer te weten te komen, las Shapiro's boek uit 1995 (*Eye Movement Desensitization and Reprocessing: Basic Principles, Protocols, and Procedures*) en vloog vervolgens naar Boston om haar training te volgen. Mijn patiënt wist waarvoor ik ging, mijn baas en collega's niet. Terug in België behandelde ik de patiënt in het geniep, maar succesvol met EMDR. Daarna ging het vuurtje snel lopen en kreeg ik veel PTSS-patiënten verwezen. Ik werd gegrepen door EMDR, al zag ik de bruikbaarheid ervan toen enkel nog op het gebied van trauma."

Hoe en wanneer is EMDR België ontstaan?

"In Duitsland volgde ik deel twee van de training bij Shapiro zelf, en ook de opleiding psychotraumatologie. Geïnspireerd door de opgedane kennis richtte ik in 2001, samen met drie anderen, EMDR België op. Het was mijn grote wens dat EMDR zou worden ingekaderd in een brede psychotraumaopleiding waarin je zowel EMDR practitioner als psychotraumatoloog kon worden. De EMDR-opleiding werd toen nog georganiseerd door EMDR België. We nodigden Arne Hofmann (de oprichter van de Duitse EMDR-vereniging en opleider in Duitsland) en David Servan-Schreiber (ook opleider, maar dan in Frankrijk en bestuurslid van de Franse EMDR-vereniging) uit om les te geven. In 2003 werd ik zelf trainer. Door mijn tweetaligheid kon ik ook EMDR-opleidingen in Frankrijk, Zwitserland en Canada verzorgen. In 2006 is de eerste psychotraumaopleiding gestart met daarin geïntegreerd de basis- en vervolgopleiding EMDR plus supervisies, maar ook andere behandelingen voor trauma vanuit onder andere de cognitieve gedragstherapie, lichaamswerk en hypnose. De bedoeling was om zoveel mogelijk het curriculum van de Duitse vereniging voor psychotrauma te benaderen en uiteindelijk officieel aanspraak te kunnen doen op een certificaat psychotraumatheapeut."

Welke veranderingen heeft de vereniging doorstaan?

"In 2002 is EMDR België veranderd in het Belgisch Instituut voor Psychotraumatologie en EMDR (BIPE). Later werd de druk vanuit EMDR Europe om de opleiding van de beroepsvereniging te scheiden steeds groter. In 2008 hebben we die splitsing doorgezet en heb ik het voorzitterschap overgedragen aan Manoëlle Hopchet. Tegenwoordig verzorgt BIPE geen EMDR opleiding meer; Integrativa is nu het opleidingscentrum voor EMDR en EMDR België is uitsluitend een beroepsvereniging."

Wat biedt EMDR België aan haar leden?

"EMDR België heeft ongeveer 300 leden. Het bestuur bestaat uit een kerngroep plus de (tweetalige) verantwoordelijken van de subcommissies kinderen, supervisie, ledenwerking, communicatie en PR, website, research en ethiek. Typisch voor de Belgische situatie is dat EMDR

België ook een subcommissie vertaling heeft. Onze leden krijgen voor 85 euro per jaar toegang tot het Journal of EMDR Practice and Research, korting op de aanschaf van boeken en een EMDR kit, en wekelijks mail met de laatste nieuwtjes. EMDR België is een landelijke vereniging. Dat betekent onder andere dat ik mails in twee talen opstel net als de notulen van de bestuursvergadering.”

Hoe is de relatie met Nederland?

“De EMDR-verenigingen van België en Nederland werken sterk samen als het gaat om de communicatie over het borgen van de kwaliteit van de opleiding. Soms probeert iemand die in Nederland niet aan de opleidingseisen voldoet, via België toch binnen te raken. Maar de afspraak is dat we niemand opleiden

om na 5-8 minuten back to target te gaan, terwijl wij in België soms een ganse sessie zwaaien zonder terug te gaan naar target, associatie na associatie, en zonder dat het kanaal teneinde is.

Een ander verschil is het paradigma waarin EMDR in Nederland is ingebed. Daar is EMDR sterk gekaderd in de cognitieve gedragstherapie. EMDR is in België pluralistischer. Wij zijn ook nooit afgestapt van de oogbewegingen en we werken nauwelijks met koptelefoons. Als de patiënt moeilijk met zijn aandacht naar binnen kan gaan, dan vragen we deze de ogen te sluiten en tikken we op de benen of handen. Als supervisor viel mij het gebruik van de koptelefoons op onder Nederlandse therapeuten. Het kwam op mij mechanisch over en het klopte volgens mij niet. Ik ben dan ook heel

“Het Nederlandse protocol schrijft voor om na 5-8 minuten back to target te gaan, terwijl wij in België soms een ganse sessie zwaaien zonder terug te gaan naar target.”

Ludwig Cornil

uit een ander land, als die persoon in eigen land niet zou mogen deelnemen. Het komt wel voor dat ik therapeuten uit het zuiden supervisie geef na hun opleiding in Nederland.”

Wat zijn de verschillen tussen EMDR in België en Nederland?

“Ad de Jongh en Erik ten Broeke hebben in Nederland een persoonlijke koers gevaren binnen het protocol. In mijn rol als supervisor vallen mij de kleine verschillen op. Het Nederlandse protocol schrijft voor

blij met het Nederlandse onderzoek dat heeft aangetoond dat zwaaien effectiever is dan de auditieve tikjes. Ik heb wel moeite met de richtlijnen waarin de oogbewegingen in het RDI-protocol zijn afgeschaft, omdat het gebaseerd is op het resultaat van onderzoek met ‘snelle’ oogbewegingen. In België en vele andere landen worden bij RDI ‘trage en korte sets’ met bilaterale stimulatie gedaan, en de praktijk wijst uit dat de positieve lichamelijke ervaring van de hulpbron zich wel kan verdiepen.”

Wat zijn de uitdagingen van EMDR België voor de toekomst?

“Het zou goed zijn als iemand het voorzitterschap van EMDR België van mij wil overnemen! Daarnaast hoop ik dat we EMDR op de universiteiten kunnen krijgen en daar wetenschappelijk onderzoek kunnen gaan opzetten.”